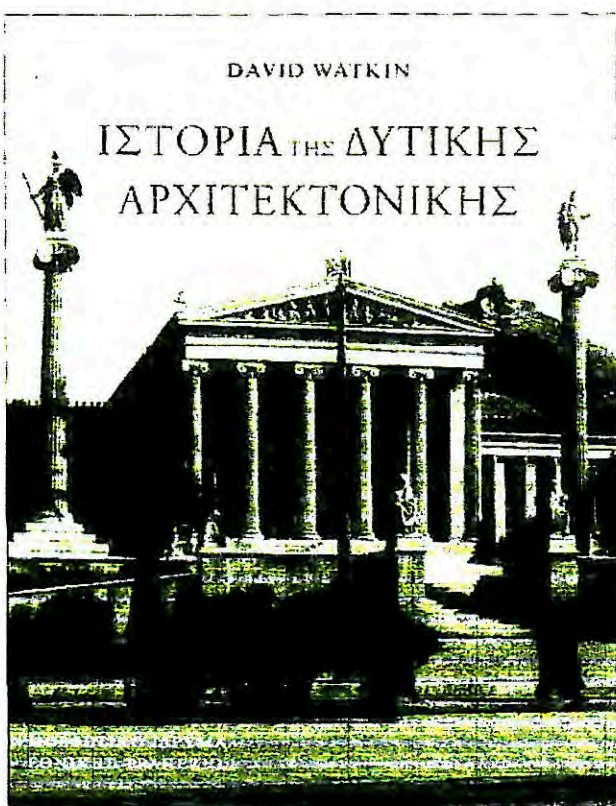

ΑΠΟ ΤΟ
ΜΟΡΦΩΤΙΚΟ
ΙΔΡΥΜΑ ΕΘΝΙΚΗΣ
ΤΡΑΠΕΖΗΣ

Η ιστορία της δυτικής αρχιτεκτονικής

Αναμενόταν εδώ και καιρό η ελληνική έκδοση της Ιστορίας της Δυτικής Αρχιτεκτονικής του Ντέιβιντ Ουότκιν, που μόλις κυκλοφόρησε από το Μορφωτικό Ίδρυμα της Εθνικής Τραπέζης. Ιστορικός της Αρχιτεκτονικής στο Πανεπιστήμιο του Κέμπριτζ, και αυθεντία σε ότι αφορά τον κλασικισμό και τις αναβιώσεις του στην αρχιτεκτονική. Ο Ουότκιν, στο συγκεκριμένο έργο του προχωρά ένα βήμα πιο πέρα από τις μέχρι τώρα ιστοριογραφικές προσεγγίσεις που λίγο ως πολύ αντιμετώπιζαν το παρελθόν της δυτικής αρχιτεκτονικής ως νεκροταφείο διαφόρων στυλ, επισημαίνοντας «τη σπουδαιότητα της κλασικής παράδοσης» ως κινητήρια δύναμη πολλών από τις μεγάλες φάσεις της αρχιτεκτονικής. «Παρατηρώντας τις διαδοχικές αναβιώσεις του κλασικισμού, από τις οποίες αποτελείται κατά κύριο λόγο αυτή η ιστορία» σημειώνει στον πρόλογο της δεύτερης αγγλικής έκδοσης του έργου του, ο Ντέιβιντ Ουότκιν «βλέπεις ξεκάθαρα ότι η κάθε γενιά χρειάστηκε να ανακαλύψει ξανά την κλασική

γλώσσα για δικό της λογαριασμό και να ξαναβρει σ' αυτήν ό,τι ήθελε να βρει... Από τον Αλμπέρτι τον 15ο αιώνα, ως τον Λάτυενς τον 20ό αι., όλοι, ψάχνοντας να βρουν τα μυστικά της αρχαίας σχεδίασης, έ-

βαλαν σ' αυτή τους την αναζήτηση τις δικές τους προσδοκίες, οι οποίες και χρωμάτισαν τις αντιδράσεις τους μπροστά σε όσα βρήκαν ή νόμισαν πως βρήκαν». Υπ' αυτό το πρίσμα λοιπόν και με βασικό στόχο

του συγγραφέα «να διηγηθεί από το βιβλίο τη συναρπαστική ιστορία αυτής της επιτυχίας (με την οποία ανταποκρίθηκε η κλασική αρχιτεκτονική γλώσσα στις οικοδομικές αναγκές μέσα σε διαφορετικά πολιτιστικά πλαίσια, πολιτισμούς, κλίματα και τόπους), που ξεδιπλώνεται μέσα σε περισσότερες από τρεις χιλιάδες».

Ο Ουότκιν στο βιβλίο του αναλυεί την εξέλιξη των αρχιτεκτονικών μορφών από την αρχαιότητα ως σήμερα. Διατρέχοντας τις τρεις χιλιετίες αρχιτεκτονικής δημιουργίας, εξιστορεί την εμφάνιση και την εξέλιξη των διαφόρων ρυθμών και τεχνουργιών επισημαίνοντας τις τομές αλλά και τα στοιχεία συνέχειας. Περιγράφει αξιοσημείωτα κτίρια και μνημεία, αναλύοντας τις αισθητικές αντιλήψεις σε συνδυασμό με τις επιδράσεις και την καταληκτική διαμόρφωση τάσεων και σχολών. Οι ερμηνείες του, δε, βρίσκονται σε άμεση συνάρτηση με τις γενικότερες κοινωνικές και οικονομικές συνθήκες και φυσικά τον καιρικό ρόλο του ατόμου ως σχεδιαστή και ως πάτρωνα.